

[Annette Just]

Derfor, hr. Ivar Nørgaard, når der bliver sagt, at den sociale dimension og miljøet er noget af det vigtigste for Socialdemokratiet i hvert fald – vi kan jo ikke vide, hvorledes regeringspartierne forholder sig, de har ikke deltaget i den del af debatten – men hvis det er det, som vi skal satse på som værende den politiske union, så er jeg umådelig tilfreds med, at Fremskridtspartiet ikke står bag det oprindelige memorandum, men at vi lavede vores egne ændringsforslag dertil.

Vi mener, at der er ting, der helt skal udgå, bl.a. hele kulturområdet. Hvad er det for noget at tro, at hele EF-området pludselig skal være en samlet kulturmasse? Må jeg få lov at blive fri for det.

Lad Danmark få lov til at være for danskere og dansk kultur, og lad Grækenland være for grækere og græsk kultur. Og lad være med at prøve at blande det sammen. Vi kan lære af hinanden, men vi skal ikke blande det sammen.

Så er der hele området med udviklingsbistand, hvor det mest ophidsende, man kan finde på, er at diskutere, hvor mange milliarder ECU man skal give hvortil.

Men er der noget sted i memorandummet eller lignende steder, hvor man har talt om menneskeværd? Hvordan får vi de østeuropæiske lande til at forstå værdien af selv at producere og sælge til de lande, som de gerne vil konkurrere med, nemlig EF-landene? Nej, når man rigtig opper sig, så taler man om, at vi jo altid kan købe deres landbrugsvarer og derefter forære dem til russerne, de kan såmænd ikke smage forskel. Jamen det er tæt på, at det er det argument, Socialdemokratiet bruger. I stedet for at sige: Lad os give dem mulighed for at producere og sælge dér, hvor de selv føler, de ville kunne opretholde deres selvrespekt. Det er, som om det er et ord, der ikke hører med i det danske folketingsflertals overvejelser om, hvordan man hjælper andre nationer.

Men man kan diskutere forsvarspolitik. Man kan diskutere, om vi skal ind i Vestunionen. Jeg har prøvet at læse alle de bilag om Vestunionen, vi har fået, og jeg har ikke et eneste sted set, at der står noget om, at det skulle være en militær pagt. Der står, det skal være sikkerhedspolitik. Der står en masse om, at man ønsker at udvide det. I de forskellige tysk-franske og de engelsk-italienske forslag

kommer man med forskellige versioner af, hvordan man udvider sikkerhedspolitikken i Europa. Men enten må jeg være blind, eller også forstår jeg ikke det danske sprog eller det engelske, eller hvad vi nu ellers får det på – for der står rent faktisk ikke noget om militær.

Fremskridtspartiet går ind for sikkerhedspolitik. Vi går ind for et sikkert, frit Europa. Men vi går sandelig ikke ind for at nedlægge vores status som troværdig NATO-partner – altså hvis vi fik lov til at være særlig troværdige, men så den lille smule vi kan få lov til at være.

Vi skal blive i NATO, det er vores militære sikkerhedsnet, derom skal ingen tvivl herske.

Men regeringen kommer her sammen med Socialdemokratiet. Man ved aldrig, hvem det er, der reelt stiller disse forslag, om det er regeringen, der kommer med en afværgedagsorden, eller om det er Socialdemokratiet, der siger: Død og kritte, vi har ikke tid til at tænke over det, så lad os lave sådan en i fællesskab.

Og det har nu vist sig, at man i øvrigt også er uenig om, hvordan man kan nøjes med at have de par linjer, og hvad man skal forstå ved det.

Vi har prøvet at lave en samarbejdsaftale med SF, fordi vi mente, at deres forslag om motiveret dagsorden var rimeligt. Men vi mente, at der var én fejl ved det, nemlig at man skrev, at de lande, der søgte medlemskab af EF eller associeringsaftaler, skulle inviteres til at sidde med ved bordet og derved også have bestemmende indflydelse. Dér mener vi at de skal have observatørstatus. Jeg vil derfor fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til på EF's regeringskonferencer

- at foreslå, at de lande, der søger om medlemskab i EF eller associeringsaftaler med EF, inviteres til, på observatørbasis, at deltage i drøftelser med EF,
- at præcisere, at Danmark ikke vil acceptere, at forsvarspolitik inddrages i EF-samarbejdet, herunder oprettelse af fælles militærstyrker, samt
- at Danmark ikke vil acceptere flertalsafgørelser i udenrigspolitiske spørgsmål.

Herefter går Folketinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 9).

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):